

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4754/2020
22.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Д. Ђурић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранка Ђуровац, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 191/20 од 04.06.2020. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против става првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 191/20 од 04.06.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиље изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 191/20 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П2 52/19 од 14.11.2019. године ставом првим изреке, одбијен је, захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име издржавања плаћа месечно 21.000,00 динара, почев од подношења тужбе 08.03.2019. године па убудуће док постоје законски услови, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун тужиље број ...-...-... отворен код Банке Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове. Ставом трећим изреке, тужени је кажњен новчаном казном због вређања тужиље у поднеску од 18.04.2019. године и обавезан је тужени да на име казне уплати 20.000,00 динара у депозит Основног суда у Аранђеловцу на рачун ...-...-... позивом на број ... -...-... . Ставом четвртим изреке, одређено је да уколико се новчана казна не може наплатити принудни путем, да ће бити замењена затворском казном у трајању од 20 дана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 191/20 од 04.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем и четвртим изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18) и утврдио да ревизија тужиле изјављена против одлуке другостепеног суда садржане у ставу првом и трећем изреке није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на конкретну битну повреду одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле брак 12.06.2017. године, а брак је разведен пресудом Основног суда у Аранђеловцу П2 308/18 од 07.03.2019. године. Станке немају заједничке деце, а са њима у заједници живело малолетно дете тужиле из претходне брачне заједнице тужиле. Тужила има и двоје деце која су рођена у заједници са ВВ и ћерку, која живи у Нема непокретне имовине, живи у закупљеном стану са малолетним дететом, за који плаћа закупнину 100 евра месечно, у који се преселила 07.11.2018. године, након што је напустила брачну заједницу, јер јој је отац малолетног детета уступио стан у коме је до тада живео, а за себе је закупио други стан. Пре склапања брака са туженим тужила је живела у ... са малолетним дететом и радила је као Тренутно је незапослена и налази се на евиденцији Националне службе за запошљавање, а од надлежног органа старатељства прима 5.000,00 динара месечно, исплаћена јој је једнократна помоћ у висини од 20.000,00 динара, чисти станове и од тога зарађује по 1.500,00 динара за четири до пет сати рада, а месечне потребе су јој око 25.000,00 динара. За време трајања брачне заједнице са туженим тужила је неговала његову мајку и није била запослена. Тужени је пензионер, прима инвалидску пензију која је нешто виша од 1.000 евра. Живи у ..., где плаћа све рачуне за комуналије, а повремено борави у ..., где закуп стана плаћа 280 евра, а комуналије 100 евра, за храну издваја 100 до 200 евра месечно, купује до две кутије цигарета дневно.

Решењем Основног суда у Аранђеловцу П2 376/18 од 08.12.2018. године усвојен је предлог ОЈТ и продужена хитна мера одређена наређењем ПС Топола према туженом и истом наложено да не прилази и не контактира тужилу. Решењем Основног суда у Аранђеловцу, Судске јединице у Тополи П2 327/18 од 31.12.2018. године одређена је привремена мера ради заштите од насиља у породици и забрањено туженом да се приближава тужили и њеном малолетном сину на удаљености мањој од 100 м и у простору око места становања, као и свако даље узнемиравање тужиле, које је потврђено решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж2 5/19 од 17.01.2019. године. Правноснажном пресудом од 04.03.2019. године одређене су мере заштите од насиља у породици и туженом је забрањено да се приближава тужили и њеном малолетном сину, као и забрана даљег узнемиравања.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одлучили када су одбили као неоснован захтев тужиле, правилном применом члана 151. Породичног закона.

Чланом 151. став 1. Породичног закона прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима, док је ставом 3. истог члана прописано да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника.

Према оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови закључили да нису испуњени услови за одређивање супружничког издржавања тужиле, имајући у виду њену старосну доб, здравствено стање, могућност да се запосли и да својим радом оствари средства за издржавање, а након развода брака тужилца није дошла у неповољнију економску ситуацију од оне у којој је била пре закључења брака са туженим, јер је и тада и сада новчана средства за издржавање остварила радећи као спремачица. Ово тим пре када се има у виду да је брак странака трајао кратко (непуне две године).

Осталим наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, због чега их овај суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, јер је иста донета правилном применом члана 207. Породичног закона.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије изјављене против одлуке о новчаном кажњавању туженог у смислу члана 420. ЗПП и оценио да је ревизија тужиле у том делу недозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. истог члана да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а ставом 6. да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењује одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија је недозвољена, ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Чланом 410. став 1. ЗПП, прописано је да ће неблаговремену, непотпуну и недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410) није учинио првостепени суд.

Тужилца је изјавила ревизију против решења којим је преиначена одлука о новчаном кажњавању туженог.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле изјављена против одлуке којом је преиначена одлука о новчаном кажњавању туженог недозвољена, у смислу члана 420. став 1. ЗПП, будући да се не ради о решењу другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић